

УДК 35:004:364(477)

DOI 10.35433/ISSN2410-3748-2026-1(38)-21

Купрійчук Василь
д. н. з держ. упр., професор,
професор кафедри права та публічного управління,
керівник Центру дослідження публічного управління
у соціальній і гуманітарній сфері
Житомирський державний університет імені Івана Франка
<https://orcid.org/0000-0001-7229-1749>

Пінькевич Владислав
здобувач третього (науково-освітнього) рівня вищої освіти
Житомирський державний університет імені Івана Франка
<https://orcid.org/0009-0009-5647-0128>

ІНФОРМАТИЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНОЮ СФЕРОЮ УКРАЇНИ: ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ

У статті досліджено теоретичні засади інформатизації публічного управління соціальною сферою України та визначено її вплив на підвищення ефективності функціонування системи соціального захисту. Актуальність теми пояснюється тим, що Україна одночасно проходить через цифрові зміни, рухається шляхом європейської інтеграції та реагує на виклики, спричинені війною. У таких умовах особливо важливо забезпечити швидке, прозоре й адресне надання соціальних послуг тим, хто їх потребує. Обґрунтовано, що інформатизація не зводиться лише до техніко-технологічного оновлення діяльності органів влади, а є комплексним інституційним процесом. Особливу увагу приділено соціальній сфері як одному з найбільш чутливих до інформатизації напрямів публічного управління, оскільки саме в її межах реалізуються базові соціальні гарантії держави та забезпечується підтримка вразливих категорій населення. Розкрито значення Єдиної інформаційної системи соціальної сфери, інтегрованих реєстрів, електронного документообігу, електронних кабінетів отримувачів послуг, онлайн-сервісів і механізмів автоматизованої міжвідомчої взаємодії для формування сервісно орієнтованої моделі публічного управління. Обґрунтовано, що впровадження цифрових інструментів забезпечує оптимізацію строків опрацювання звернень, посилення адресного характеру соціальної підтримки, зниження бюрократичного навантаження, підвищення прозорості розподілу ресурсів та зміцнення підзвітності органів публічної влади. Зроблено висновок, що інформатизація публічного управління соціальною сферою є стратегічним чинником модернізації соціальної політики України. Її ефективність залежить від належного нормативно-правового забезпечення, інтеграції інформаційних систем, розвитку цифрових компетентностей та дотримання принципів людиноцентричності й соціальної справедливості.

Ключові слова: інформатизація; публічне управління; соціальна сфера; інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ); цифрова трансформація; Єдина інформаційна система соціальної сфери.

INFORMATIZATION OF PUBLIC ADMINISTRATION OF UKRAINE'S SOCIAL SPHERE: THEORETICAL FOUNDATIONS AND PRACTICAL ASPECTS

The article examines the theoretical foundations of the informatization of public administration in Ukraine's social sphere and determines its impact on enhancing the effectiveness of the social protection system. The relevance of the topic is determined by digital transformation, Ukraine's European integration course, and the challenges caused by the Russian-Ukrainian war, which intensify the need for prompt, transparent, and targeted provision of social services. It is substantiated that informatization should not be reduced merely to the technical and technological renewal of public authorities' activities, but should be regarded as a complex institutional process. Particular attention is paid to the social sphere as one of the areas of public administration most sensitive to informatization, since it is within this sphere that the state's basic social guarantees are implemented and support for vulnerable population groups is provided. The article reveals the significance of the Unified Information System of the Social Sphere, integrated registers, electronic document management, electronic accounts for service recipients, online services, and mechanisms of automated interdepartmental interaction for the formation of a service-oriented model of public administration. It is substantiated that the implementation of digital tools ensures the optimization of application processing times, strengthens the targeted nature of social support, reduces the bureaucratic burden, increases the transparency of resource allocation, and reinforces the accountability of public authorities. The article concludes that the informatization of public administration in the social sphere is a strategic factor in the modernization of Ukraine's social policy. Its effectiveness depends on an appropriate regulatory and legal framework, the integration of information systems, the development of digital competences, and adherence to the principles of human-centredness and social justice.

Keywords: *informatization; public administration; social sphere; information and communication technologies (ICT); digital transformation; Unified Information System of the Social Sphere.*

Постановка проблеми. Розвиток публічного управління у XXI столітті обумовлюється глибокими трансформаційними процесами, які пов'язані з упровадженням інформаційно-комунікаційних технологій у всі сфери життя суспільства. Особливого значення ці процеси набувають у соціальній сфері, яка забезпечує реалізацію законодавчо гарантованих соціальних прав громадян, безпосередньо впливаючи на життєвий рівень населення, що є особливо актуальним у сучасних українських реаліях.

В умовах реалізації євроінтеграційного курсу України, цифрової трансформації та викликів, спричинених російсько-українською війною, інформатизація публічного управління постає одним із найважливіших інструментів модернізації соціальної політики. Вона дає змогу забезпечити оперативність ухвалення управлінських рішень, підвищити прозорість діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а

також оптимізувати процеси надання соціальних послуг, водночас посилюючи їх адресність і доступність для всіх уразливих категорій громадян.

Проте існує певне коло проблем, як-от: фрагментарність інформаційних систем, цифрові розриви серед різних груп населення, наприклад, вікових, низький рівень цифрових компетентностей громадян, які стримують ефективний розвиток інформатизації в соціальній сфері. Це зумовлює необхідність комплексного наукового дослідження впливу інформатизації на розвиток соціальної сфери та обґрунтування напрямів її подальшого вдосконалення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика впливу інформатизації на розвиток сучасного публічного управління загалом активно досліджується як вітчизняними, так і зарубіжними науковцями. Більшість їхніх узагальнень і висновків суголосні в тому, що інформатизація публічного управління не обмежується лише техніко-технологічною модернізацією адміністративної діяльності. Навпаки, вона охоплює комплексні інституційні зміни, зокрема оновлення способів управління, спрощення й удосконалення адміністративних процедур, налагодження ефективнішої взаємодії між органами влади, а також зміна підходів до підготовки та ухвалення управлінських рішень.

Серед зарубіжних досліджень інформатизації публічного управління особливої уваги заслуговує підхід К. Беллами та Дж. Тейлора, які розглядають її як процес, за якого діяльність організацій публічного сектору дедалі більше залежить від інформаційних потоків, що формуються, обробляються та використовуються за допомогою новітніх ІКТ. Науковці підкреслюють, що таке розуміння інформатизації дає змогу «глибше аналізувати організаційний розвиток, нові бюрократичні форми, управлінські техніки, відносини з громадянами та сучасні уявлення про результативність публічного управління» [6, р. 29].

Український науковець В. Гребенніков вказує на необхідність розширення поняття інформатизації як явища, що розуміється як «поширення

© Купрійчук Василь, Пінкевич Владислав

використання різноманітної інформації та інформаційних процесів для оптимізації життєдіяльності суспільства і кожного з його індивідів» [1]. Дослідник пропонує аргументовану критику вузького, технікоцентричного розуміння інформатизації, відповідно до якого її зводять лише до впровадження комп'ютерів, мереж і цифрових технологій, та обґрунтовує ширший підхід. На його думку, основою інформатизації є не обладнання чи технології як такі, а інформація, інформаційні процеси та їхня роль в оптимізації життєдіяльності, а також у розвитку суспільства й окремої людини.

У сучасних дослідженнях дедалі більше уваги приділяється не лише самому поняттю інформатизації, а й тому, як цифрові технології змінюють соціальну сферу та систему публічного управління. Тобто науковий інтерес поступово зміщується від загальних теоретичних підходів до аналізу конкретних цифрових змін, які впливають на якість соціальних послуг, роботу державних інституцій і взаємодію держави з громадянами. Зокрема, у науковій праці В. Медяника [3] цифровізацію публічного управління в соціальній сфері розглянуто як стратегічний напрям трансформації державного управління в Україні.

Подібний підхід простежується і в колективному дослідженні вітчизняних науковців (В. Бугайчук, І. Грабчук та ін.) [7], у якому цифровізація соціальної сфери України визначається як важливий напрям її структурної модернізації та підвищення ефективності публічного управління. Автори обґрунтовують, що впровадження цифрових технологій у сфері соціального захисту, охорони здоров'я, освіти та культури сприяє автоматизації адміністративних процесів, підвищенню прозорості управління, зниженню корупційних ризиків і більш раціональному використанню бюджетних ресурсів.

Водночас у науковому дискурсі підкреслюється, що цифровізацію не варто абсолютизувати або сприймати як універсальний інструмент подолання всіх проблем публічного управління. Цифровізація публічного управління спричиняє глибокі зміни у структурі, функціях і способах функціонування

органів публічної влади; однак сама по собі вона не гарантує досягнення реальної відкритості та прозорості влади. Для цього також необхідні ефективні механізми зворотного зв'язку з громадськістю, розвинене громадянське суспільство й незалежні медіа, а також підвищення рівня цифрової грамотності населення. Інакше кажучи, реальна підзвітність влади та належна ефективність публічного управління можуть бути досягнуті лише за умови узгодженого поєднання технологічної модернізації, інституційного оновлення та формування відповідної управлінської й суспільної культури.

Критичний вимір цієї проблематики представлено у праці Т. Підлісної [9], у якій інформатизацію соціальної сфери українського суспільства розглянуто як складний і суперечливий процес, пов'язаний із модернізацією соціальних відносин в умовах розвитку інформаційного суспільства. Авторка наголошує, що поряд із позитивним впливом цифрових змін на розвиток соціальної сфери існують також проблемні аспекти, які потребують системного наукового аналізу та належного впровадження в практику публічного управління.

Мета статті – дослідити теоретичні засади інформатизації публічного управління в соціальній сфері та визначити її вплив на підвищення ефективності функціонування соціальної сфери в Україні.

Виклад основного матеріалу. Закон України «Про Національну програму інформатизації» від 1 грудня 2022 року визначає інформатизацію як сукупність взаємопов'язаних організаційних, правових, політичних, соціально-економічних, науково-технічних, технологічних і виробничих процесів, спрямованих на створення умов для забезпечення розвитку інформаційного суспільства та впровадження інформаційно-комунікаційних і цифрових технологій [5]. Як бачимо, наведене нормативне визначення підкреслює, що інформатизація є комплексним процесом, який виходить за межі технічної модернізації та охоплює організаційні, політичні, правові й соціально-економічні зміни, необхідні для модернізації публічного управління, зокрема в соціальній сфері.

Погоджуємося з думкою британського фахівця у сфері публічного управління Дж. Хадсона, який у своїй праці зазначив, що «інформатизація є однією з ключових тенденцій, які формуватимуть публічні послуги у XXI столітті» [8, р. 318]. Така позиція видається цілком обґрунтованою, оскільки інформатизація не лише супроводжує розвиток публічних послуг у наш час, а й фактично визначає нові параметри їх функціонування. Її вплив відображається у реконфігурації механізмів взаємодії між державою та громадянами, розширенні доступу до публічних послуг, раціоналізації адміністративних процедур, автоматизації процесів ухвалення управлінських рішень і формуванні інтегрованого цифрового середовища публічного управління. Відповідно, інформатизацію можна розглядати як ключовий чинник трансформації публічних послуг, що сприяє підвищенню їхньої ефективності, прозорості та відповідності сучасним суспільним потребам.

На нашу думку, інформатизацію публічного управління слід концептуалізувати як системно структурований процес інтеграції ІКТ у функціонування органів публічної влади з метою підвищення ефективності та результативності їхньої діяльності, що забезпечує відкритість і прозорість публічного врядування, підвищення оперативності та достовірності інформаційних потоків, а також модернізацію механізмів надання публічних послуг населенню. Важливо наголосити, що інформатизацію публічного управління не можна зводити лише до техніко-технологічної модернізації адміністративної діяльності. Вона є невід'ємним елементом ширших інституційних трансформацій.

Ці процеси набувають особливої актуальності в соціальній сфері, де якість публічного управління безпосередньо впливає на доступність соціальних послуг, рівень соціального захисту, точність адресування державної підтримки та загальну ефективність реалізації соціальної політики. Соціальну сферу можна цілком обґрунтовано вважати одним із найбільш чутливих до інформатизації сегментів публічного управління, оскільки саме в цій сфері

реалізуються основоположні соціальні гарантії держави та забезпечуються життєво необхідні потреби населення.

Ефективність соціальної сфери значною мірою залежить від оперативності ухвалення управлінських рішень, точності й достовірності обліку отримувачів послуг, ступеня належної адресності соціальної допомоги, рівня координації між компетентними інституціями та доступності адміністративних процедур для громадян. У цьому контексті інтеграція цифрових інструментів у систему публічного управління соціальною сферою створює вагомі передумови для оптимізації управлінських процесів. Вона також сприяє зменшенню бюрократичного навантаження, підвищенню прозорості розподілу ресурсів та покращенню якості й доступності надання соціальних послуг.

Актуальне нормативно-правове підґрунтя цифрового оновлення соціальної сфери в Україні становить Стратегія цифрової трансформації соціальної сфери від 26 жовтня 2020 року, яка визначає основні напрями впровадження цифрових інструментів у систему соціального захисту населення, а також низка нормативно-правових актів, зокрема Закон України «Про Національну програму інформатизації» від 1 грудня 2022 року, Закон України «Про Єдину інформаційну систему соціальної сфери» від 18 вересня 2025 року, постанови Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України та ін.

Соціальна сфера – це складний і багатокomпонентний об'єкт публічного управління, що охоплює широкий спектр суспільно значущих напрямів, зокрема соціальний захист, охорону здоров'я, освіту, зайнятість, пенсійне забезпечення, підтримку сімей, дітей, осіб з інвалідністю, внутрішньо переміщених осіб, ветеранів та інших вразливих груп населення. У цьому контексті ефективність її функціонування залежить від здатності держави оперативно реагувати на актуальні соціальні потреби, забезпечувати адресний розподіл допомоги, зменшувати адміністративні бар'єри, раціонально управляти бюджетними ресурсами та підтримувати належний рівень якості

надання публічних послуг. Саме інформатизація в межах такого підходу відкриває якісно нові можливості для досягнення зазначених цілей.

Останніми роками соціальна сфера розвивається швидкими темпами, що, на думку дослідників, дає змогу «підвищити рівень її цифровізації, розширити доступ громадян до соціальної допомоги та покращити якість соціальних послуг» [7, р. 521]. При цьому в умовах дії правового режиму воєнного стану цифрова трансформація «не лише не зупинилася, а й отримала новий імпульс для вирішення першочергових проблем соціального характеру» [2, с. 26]. Однією з головних переваг цифровізації соціальної сфери є підвищення ефективності [7, р. 526], що досягається завдяки комплексній реалізації її окремих складових.

Серед найважливіших результатів інформатизації публічного управління в соціальній сфері, на нашу думку, видається підвищення оперативності та адаптивності надання соціальних послуг. Запровадження в Україні комплексної цифрової інфраструктури соціальної сфери, що охоплює Єдину інформаційну систему соціальної сфери, електронний документообіг, інтегровані державні реєстри, персоналізовані електронні кабінети отримувачів послуг, онлайн-платформи надання сервісів, створює передумови для істотної оптимізації адміністративних процедур. Завдяки цьому скорочується тривалість розгляду звернень, прискорюється ухвалення рішень щодо призначення соціальних виплат, а також спрощується оформлення пільг, субсидій, допомог та інших видів соціальних трансфертів. В умовах воєнного стану ці інструменти набувають особливого значення, оскільки сприяють підвищенню ефективності публічного управління в соціальній сфері шляхом прискорення адміністративних процедур, посилення координації між органами публічної влади та забезпечення більш адаптивного реагування на нагальні соціальні виклики, зокрема щодо надання послуг внутрішньо переміщеним особам.

Міністерство соціальної політики, сім'ї та єдності України дотримується позиції, що Єдиний соціальний реєстр, ставши основою нової системи соціального захисту, дає змогу реалізувати «людиноцентричний» принцип

соціальної підтримки шляхом заміни застарілих підходів. Таким чином, публічне управління переходить від адміністративно обтяжливої моделі до сервісно орієнтованої парадигми, у межах якої центральне місце посідає людина та її конкретні життєві обставини, а не складна система формалізованих процедур.

Не менш важливим є те, що інформатизація посилює адресний характер соціальної допомоги. Загалом сучасний урядовий підхід до розвитку соціальної сфери в Україні дедалі більше ґрунтується на принципі адресної соціальної підтримки. У своєму виступі очільниця Мінсоцполітики України О. Жолнович наголосила: «Наша основна ціль – створити систему підтримки, яка забезпечуватиме адресну допомогу тим, хто її потребує найбільше» [4]. Отже, нинішня офіційна позиція визначає адресну фінансову підтримку як складову нової моделі соціальної політики, тоді як механізми її надання дедалі більше орієнтуються на автоматичну ідентифікацію отримувачів на основі даних державних реєстрів і концентрацію ресурсів на найбільш вразливих категоріях населення.

Застосування цифрових баз даних, аналітичних інструментів, електронних реєстрів та автоматизованих механізмів міжвідомчого обміну інформацією дає змогу точніше ідентифікувати реальні потреби населення, запобігати дублюванню соціальних виплат, зменшувати неточності в обліку та забезпечувати більш належний розподіл державної підтримки. Це має особливе значення для соціальної сфери, де обмеженість ресурсів зумовлює потребу в максимально ефективному розподілі соціальної допомоги. У цьому контексті цифровізація адміністративних процесів сприяє переходу від переважно формалізованої моделі управління до більш диференційованої, адресної та доказово обґрунтованої соціальної політики.

Важливим виміром впливу інформатизації є посилення прозорості та підзвітності публічного управління. Соціальна сфера традиційно є особливо вразливою до корупційних ризиків, маніпулювання даними, затягування розгляду справ і неефективного розподілу бюджетних ресурсів. У цьому

© Купрійчук Василь, Пінкевич Владислав

аспекті автоматизація адміністративних процедур, фіксація управлінських дій в електронних системах, можливість відстеження статусу заяв, використання електронних журналів опрацювання звернень і централізований аудит рішень формують важливі умови для запобігання зловживанням і посилення контролю за діяльністю органів публічної влади. Для громадян це забезпечує більшу передбачуваність ухвалення управлінських рішень, тоді як для держави сприяє зміцненню інституційної спроможності, авторитету та суспільної довіри.

Перспективи підвищення ефективності соціальної сфери України засобами інформатизації пов'язані з низкою стратегічних пріоритетів. До них передусім належать подальша інтеграція державних інформаційних систем, розвиток аналітичного управління на основі даних, модернізація електронних сервісів, розширення доступу громадян до цифрових публічних послуг, а також удосконалення цифрових компетентностей публічних службовців поряд із розвитком цифрової грамотності населення. Водночас ключовим пріоритетом є збереження належного балансу між технологічною ефективністю та соціальною справедливістю. Інформатизація не повинна сприяти поглибленню соціальної нерівності; навпаки, вона має слугувати інструментом забезпечення більш рівного доступу громадян до державної підтримки.

Висновки. Інформатизацію публічного управління соціальною сферою України слід розуміти не лише як технологічний процес, а як важливий інституційний чинник модернізації системи соціального захисту. Її вплив виявляється у прискоренні надання соціальних послуг, посиленні адресності соціальної підтримки, підвищенні прозорості та підзвітності адміністративних процесів, покращенні міжвідомчої координації та зменшенні бюрократичного навантаження. Водночас ефективність інформатизації визначається комплексним узгодженням цифрових рішень із належною нормативно-правовою базою, розвитком цифрових компетентностей, інтеграцією інформаційних систем і послідовним дотриманням принципів людиноцентричності та соціальної справедливості. Отже, інформатизацію публічного управління в соціальній сфері доцільно розглядати як стратегічний

© Купрійчук Василь, Пінкевич Владислав

пріоритет підвищення ефективності соціальної сфери України та зміцнення соціальної стійкості держави в умовах сучасних викликів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гребенніков В. О. Про доцільність розширення поняття інформатизації. *Перспективи телекомунікацій*: матеріали XIV міжнарод. науково-технічної конференції, 13–17 квітня 2020 р., м. Київ. URL: <https://conferenc-journal.its.kpi.ua/article/view/202162/202073> (дата звернення: 05.04.2026).
  2. Малиновський В. Я. Особливості цифрової трансформації соціальної сфери в умовах воєнного стану. *Теоретико-прикладні аспекти розвитку цифрової держави в Україні*: матеріали I всеукр. наук.-практ. конф. (м. Київ, 09 листопада 2023 р.). К.: ДУІКТ, 2023. С. 23–27.
  3. Медяник В. А. Цифровізація публічного управління в соціальній сфері: адміністративно-правовий вектор трансформації в Україні. Аналітично-порівняльне правознавство. 2025. Вип. 4, част. 1. С. 226–231. DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.04.1.37>.
  4. Мінсоцполітики та Світовий Банк обговорили спільні проєкти з реформування системи соціальної підтримки в Україні // Міністерство соціальної політики, сім'ї та єдності України: офіц. вебсайт. 24.11.2024. URL: <https://www.msp.gov.ua/press-center/news/minsotspolityky-ta-svitovyy-bank-obhovoryly-spilni-proyekty-z-reformuvannya-systemy-sotsialnoyi-pidtrymky-v-ukrayini> (дата звернення: 10.04.2026).
  5. Про Національну програму інформатизації: Закон України від 1 грудня 2022 року № 2807-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2807-20#Text> (дата звернення: 08.04.2026).
  6. Bellamy C., Taylor J. Informatisation and New Public Management: an Alternative Agenda for Public Administration. *Public Policy and Administration*. 1992. Vol. 7. Pp. 29–41. DOI: <https://doi.org/10.1177/095207679200700303>.
  7. Bugaychuk V., Grabchuk I., Malyuga N., Haiduchok T., Rusak O. The Development of Digitalisation of the Social Sphere in Ukraine: Theoretical Discourse. *The AI Revolution: Driving Business Innovation and Research*. Volume 2.
- © Купрійчук Василь, Пінкевич Владислав

Editor Bahaa Awwad. Cham, Switzerland, 2024. Pp. 521–532. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-031-54383-8_40/.

8. Hudson J. Informatization and public administration: a political science perspective. *Information, Communication & Society*. 1999. Vol. 2. No. 3. Pp. 318–339. DOI: <https://doi.org/10.1080/136911899359619>.

9. Pidlisna T. Problematic issues of informatization of the social sphere of ukrainian society. *Аспекти державного управління та державної безпеки*. 2024. № 1. С. 153–162. DOI: <https://doi.org/10.52363/passa-2024.1-14>.

REFERENCES

1. Hrebennikov, V. O. (2020). Pro dotsilnist rozshyrennia poniattia informatyzatsii [On the expediency of expanding the concept of informatization]. In *Perspektyvy telekomunikatsii: Proceedings of the XIV International Scientific and Technical Conference*. Kyiv. <https://conference-journal.its.kpi.ua/article/view/202162/202073> [in Ukrainian].

2. Malynovskyi, V. Ya. (2023). Osoblyvosti tsyfrovoi transformatsii sotsialnoi sfery v umovakh voiennoho stanu [Features of digital transformation of the social sphere under martial law]. In *Teoretyko-prykladni aspekty rozvytku tsyfrovoi derzhavy v Ukraini: Proceedings of the First All-Ukrainian Scientific and Practical Conference*. Kyiv: SUICT. [in Ukrainian].

3. Medyanyk, V. A. (2025). Tsyfrovizatsiia publichnoho upravlinnia v sotsialnii sferi: administratyvno-pravovyi vector transformatsii v Ukraini [Digitalization of public administration in the social sphere: Administrative and legal vector of transformation in Ukraine]. *Analychno-porivnialne pravoznavstvo*, 4(1), 226–231. <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.04.1.37> [in Ukrainian].

4. Ministry of Social Policy of Ukraine. (2024, November 24). Minsotspolityky ta Svitovyi bank obhovoryly spilni proieky z reformuvannia systemy sotsialnoi pidtrymky v Ukraini [The Ministry of Social Policy and the World Bank discussed joint projects on reforming the social support system in Ukraine]. <https://www.msp.gov.ua/press-center/news/minsotspolityky-ta-svitovyy-bank->

[obhovoryly-spilni-proyekty-z-reformuvannya-systemy-sotsialnoyi-pidtrymky-v-ukrayini](#) [in Ukrainian].

5. Verkhovna Rada of Ukraine. (2022, December 1). Pro Natsionalnu programu informatyzatsii: Zakon Ukrainy No. 2807-IX [On the National Informatization Program: Law of Ukraine No. 2807-IX]. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2807-20#Text> [in Ukrainian].

6. Bellamy, C., & Taylor, J. (1992). Informatisation and new public management: An alternative agenda for public administration. *Public Policy and Administration*, 7, 29–41. <https://doi.org/10.1177/095207679200700303> [in Ukrainian].

7. Bugaychuk, V., Grabchuk, I., Malyuga, N., Haiduchok, T., & Rusak, O. (2024). The development of digitalisation of the social sphere in Ukraine: Theoretical discourse. In B. Awwad (Ed.), *The AI Revolution: Driving Business Innovation and Research* (Vol. 2, pp. 521–532). Cham, Switzerland. https://doi.org/10.1007/978-3-031-54383-8_40 [in English].

8. Hudson, J. (1999). Informatization and public administration: A political science perspective. *Information, Communication & Society*, 2(3), 318–339. <https://doi.org/10.1080/136911899359619> [in English].

9. Pidlisna, T. (2024). Problematic issues of informatization of the social sphere of Ukrainian society. *Aspekty derzhavnoho upravlinnia ta derzhavnoi bezpeky*, 1, 153–162. <https://doi.org/10.52363/passa-2024> [in English].

Дата першого надходження статті до видання: 24.04.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 08.05.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 25.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)